

Zápis o části státní závěrečné zkoušky

Obhajoba závěrečné práce

Akademický rok: 2020/2021

Jméno a příjmení studenta: Bc. Radim Trojan
Identifikační číslo studenta: 66741913

Typ studijního programu: navazující magisterský
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Identifikační čísla studia: 584222

Název práce: Meze svobody
Pracoviště práce: Ústav filosofie a religionistiky (21-UFAR)
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Švec, Ph.D.
Oponent(i): doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D.

Datum obhajoby: 05.02.2021   **Místo obhajoby:** Praha

Průběh obhajoby: Komise zahájila obhajobu. Autor prezentoval základní teze své práce a metodologický přístup. Předseda komise předal slovo vedoucímu práce. Vedoucí práce pozitivně hodnotí výběr tématu a osobní zájem autora, zároveň však poukazuje na náročnost celého projektu. Dále pozitivně hodnotí kritický přístup autora. Způsob zpracování je podle vedoucího dostatečný, prokazuje dostatečnou znalost autora jak primárních textů, tak i kontextu celé problematiky. Vedoucí práce vytýká některé formulace, které bylo možné podat přesněji. Vedoucí vznáší otázky k práci týkající se Sartrova vztahu ke svobodě, dále pak podstatě svobody u Sartra a za třetí funkce svobody v Sartrově ontologickém systému. Vedoucí komise předal slovo oponentovi práce. Oponent poukazuje na problém spočívající v odlišných záměrech a filozofických projektech zkoumaných autorů. Závěr práce stavějící pojetí svobody u obou autorů připadá oponentovi nepřesvědčivé. Dále zmiňuje kompoziční výhrady, které se týkají zejména výrazného nepoměru prostoru věnovaného analýze pojmu svobody u Sartra naproti zhruba třikrát kratší analýze u Descarta. Ze systematického hlediska, podle oponenta ani Descartes ani Sartre v posled nehájí tezi o odděleném individuu. Dále pak lze v dílech obou zkoumaných autorů lze oddělit motivy a příčiny, což autor v práci vůbec nezohlednil. Vedoucí komise předal slovo autorovi. Autor nejdříve odpovídá na otázku, která se týká problému izolovaného individua. Jako klíč ke svému tvrzení o nedefinovatelnosti svobody u Sartra, které vede k vyprázdnění pojmu absolutní svobody, vidí ve vzájemně si protirečících tvrzeních v Bytí a nicotě. Vstup izolovaného individua do filozofického systému souvisí právě s touto dvojznačností pojmu svobody. Podle oponenta však toto sice splňuje kritiku Sartrova pojetí svobody, ale vůbec to neřeší kompoziční problém práce, která selhává ve srovnání Sartrova systému s Descartovým pojetím svobody. Autor se hájí, že jeho práce není komparační a že toto proklamuje hned v několika kapitolách své práce. Podle autora je analýza Descarta jen doplňkem ke zpřesnění úvah, ale nikoliv inherentní součástí práce. Komise se rozhodla udělit známku za velmi dobře, neboť obhajobu neshledala přesvědčivou.

Klasifikace obhajoby:	velmi dobře (2)	
Předseda komise:	Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr.	.....
Členové komise:	doc. MUDr. Štěpán Špínka, Ph.D.	.....
	Mgr. Ondřej Švec, Ph.D.	.....
	Mgr. Tereza Matějčková, Ph.D.	.....